

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
S/3020 / 20.06.2014

PP-7 313/2014

GUVERNUL ROMÂNIEI

DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

București, Piața Victoriei nr.1, Telefon: 021 316 36 77, Fax: 021 316 36 52

București, 19.06.2014
Nr. 5896/DRP

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctul de vedere al Guvernului** referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru stimularea înființării microîntreprinderilor de către cetățenii români cu rezidența într-o țară străină, care își stabilesc rezidența pe teritoriul României*”, inițiată de doamna deputat PNL Maria Grecea și un grup de parlamentari aparținând Grupurilor parlamentare ale PSD, PNL, PP-DD, PD-L, PC, independent (**Bp. 857/2013**).

Cu stimă,

MINISTRU DELEGAT PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

EUGEN NICOLICEA

Nicolicea

DOMNULUI CRISTIAN – ADRIAN PANCIU,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru stimularea înființării microîntreprinderilor de către cetățenii români cu rezidența într-o țară străină, care își stabilesc rezidența pe teritoriul României*”, inițiată de doamna deputat PNL Maria Grecea și un grup de parlamentari aparținând Grupurilor parlamentare ale PSD, PNL, PP-DD, PD-L, PC, independent (Bp. 857/2013).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare instituirea, în cadrul Ministerului Economiei, prin Agenția pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, a *Programului pentru stimularea înființării microîntreprinderilor de către cetățenii români cu rezidența într-o țară străină, care își restabilesc rezidența pe teritoriul României*, program prin care să se acorde facilități pentru microîntreprinderile nou înființate, conduse de întreprinzători cetățeni români cu rezidența într-o țară străină, care se restabilesc pe teritoriul țării și care desfășoară o activitate economică prin intermediul unei societăți cu răspundere limitată.

Astfel, prin propunerea legislativă se reglementează, în principal;

- condițiile ce trebuie îndeplinite de microîntreprinderi pentru a fi incluse în acest program;
- obligațiile microîntreprinderilor;
- facilitățile acordate;
- modalitățile de pierdere a calității de microîntreprindere;
- stabilirea ca, în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a acestor prevederi, Guvernul României să elaboreze și să adopte hotărârea privind normele de aplicare.

II. Observații

1. Semnalăm faptul că problema stimulării înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii este reglementată de *Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare*.

Totodată, precizăm că inițiativa legislativă reia în cea mai mare parte măsurile din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011 pentru stimularea înființării și dezvoltării microîntreprinderilor de către întreprinzătorii tineri, cu modificările și completările ulterioare*, cu diferența că destinatarii normei sunt cetățeni români cu rezidența într-o țară străină care își restabilesc rezidența pe teritoriul României.

Drept urmare, considerăm că prin reglementarea aceluiași măsuri legislative printr-un alt act normativ s-ar crea un paralelism legislativ interzis de art. 16 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Nu în ultimul rând, menționăm faptul că *Legea nr. 346/2004* a suferit recent modificări, prin intrarea în vigoare a *Legii nr. 62/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii*, acest act normativ având la bază recomandarea Comisiei Europene ca fiecare stat membru să acorde atenția necesară transpunerii în legislația națională a principiilor Small Business Act, principii esențiale pentru a conferi valoare adăugată la nivel Uniunii Europene și a asigura șanse egale tuturor IMM-urilor.

2. Ca o observație de ordin general, precizăm că atât titlul propunerii legislative, cât și conținutul acesteia sunt imprecise, întrucât nu se poate determina concret momentul când cetățeanul român cu rezidența în străinătate își restabilește rezidența România.

Totodată, considerăm că soluțiile preconizate prin inițiativa legislativă referitoare la acordarea facilităților doar anumitor microîntreprinderi conțin norme cu caracter discriminatoriu, care ar putea constitui o posibilă încălcare a art. 16 din *Constituția României, republicată*.

3. În ceea ce privește destinatarul propunerii legislative, respectiv cetățenii români cu rezidența într-o țară străină care își restabilesc rezidența pe teritoriul României, apreciem că textul ar fi trebuit armonizat cu terminologia consacrată în domeniu.

Astfel, atragem atenția asupra faptului că termenii de „reședință” și „domiciliu” au sens diferit (conform *Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*¹), iar sintagmele „reședință în mod normal”, „reședință normală” sau „domiciliu stabil” au fost definite în legislația Uniunii Europene, în legislația națională și au făcut, de asemenea, obiectul interpretării Curții de Justiție a Uniunii Europene. Potrivit acestei interpretări, reședința normală a persoanei înseamnă locul unde se află centrul permanent de interes al acesteia sau, în cazul persoanelor care nu au relații profesionale, în virtutea unor legături strânse între respectiva persoană și locul în care locuiește. Cu toate acestea, reședința obișnuită a unei persoane ale cărei relații profesionale se află într-un alt loc decât cel al relațiilor sale personale și care, prin urmare, locuiește alternativ în mai multe locuri situate în două sau mai multe state membre, se consideră a fi locul unde acea persoană are relații personale, cu condiția ca acea persoană să se întoarcă acolo în mod regulat.

Din acest punct de vedere, apreciem că ar fi fost necesară determinarea conținutului conceptului de „rezidență”, utilizat în propunerea legislativă, întrucât este posibilă restrângerea dreptului de alegere a cetățeanului român în ceea ce privește domiciliul ori rezidența, în sensul că s-ar institui o obligație de stabilire a domiciliului/rezidenței obișnuite pe teritoriul României, inclusiv în cazul în care interesele acestuia reclamă o legătură mult mai restrânsă cu statul de proveniență în raport cu relațiile profesionale pe care le-ar avea în România.

4. Referitor la **art. 2** al inițiativei legislative, considerăm că ar fi fost necesar să se aibă în vedere definiția dată microîntreprinderii prin raportare la prevederile art. 4 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare*.

¹ ART. 87 Domiciliul

Domiciliul persoanei fizice, în vederea exercitării drepturilor și libertăților sale civile, este acolo unde aceasta declară că își are locuința principală.

ART. 88 Reședința

Reședința persoanei fizice este în locul unde își are locuința secundară

5. În ceea ce privește **art. 2 lit. d)** al inițiativei legislative, apreciem că ar fi fost necesară fie definirea termenului de „întreprindere” în contextul reglementărilor propuse, fie trimiterea la definiția dată de art. 2 alin. (1) din *Legea nr. 346/2004*.

De asemenea, în lipsa unei justificări corespunzătoare în cadrul *Expunerii de motive*, nu poate fi identificată rațiunea pentru care lit. d) se referă numai la întreprinderile constituite în România.

6. În condițiile în care în cuprinsul art. 3 alin. (1) lit. c) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011* există o condiție asemănătoare cu cea propusă la **art. 3 lit. b)**, respectiv ca microîntreprinderea să fie înființată de un întreprinzător debutant, ca asociat unic, sau de cel mult 5 întreprinzători debutanți asociați, nu se justifică limitarea numărului posibililor asociați la cel mult 3 întreprinzători, având în vedere obiectivul actului normativ.

Aceeași observație o menținem și cu privire la cazul **art. 4 lit. b)**, referitor la obligația de a angaja și menține în activitate, cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată, cel puțin 3 salariați de la momentul obținerii facilităților de la **art. 5** și până la pierderea calității de microîntreprindere, în condițiile în care, în *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011*, obligația vizează cel puțin 2 salariați.

În plus, constatăm faptul că, potrivit art. 7 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2011*, în situația cesionării părților sociale de către întreprinzătorul debutant, acordarea facilităților continuă dacă cesionarul îndeplinește condițiile prevăzute de art. 2 și depune declarație pe propria răspundere în termen de 15 zile lucrătoare de la data înregistrării cesionării, în caz contrar facilitățile fiind considerate ca necuvenite și se recuperează conform procedurilor legale în vigoare, în timp ce propunerea legislativă stabilește că, în situația microîntreprinderilor înființate de cetățenii români care își restabilesc rezidența pe teritoriul național, în aceeași situație societatea își pierde calitatea de microîntreprindere chiar dacă cesionarea se realizează tot către un cetățean român care dorește să se restabilească pe teritoriul național.

7. Referitor la **art. 3 lit. e)**, atragem atenția asupra faptului că pariurile sunt tot jocuri de noroc potrivit *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2009 privind organizarea și exploatarea jocurilor de noroc, cu modificările și completările ulterioare*, fapt pentru care, între cele cinci categorii de activități nepermise ca obiect de activitate al microîntreprinderii ar fi trebuit menționată numai activitatea de jocuri de noroc.

De asemenea, la **lit. e)** sunt enumerate substanțele aflate sub control național, plantele, substanțele și preparatele stupefiante și psihotrope. În acest

context, precizăm faptul că, potrivit *Legii nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, substanțele aflate sub control național includ drogurile și precursorii înscrși în anexele I – IV din lege, iar drogurile sunt definite ca fiind plantele și substanțele stupefiante ori psihotrope sau amestecurile care conțin asemenea plante și substanțe înscrise în tabelele I – III anexate legii. Prin urmare, considerăm că textul ar fi trebuit să se refere doar la substanțele aflate sub control național potrivit *Legii nr. 143/2000*.

8. La **art. 4 lit. a)** se propune instituirea unei obligații, respectiv cea de notificare în scris cu privire la înființarea Oficiului teritorial pentru întreprinderi mici și mijlocii și cooperatie, însă nu este prevăzută nicio sancțiune în caz de nerespectare a acestei obligații.

9. În ceea ce privește **art. 5 lit. a)** și **art. 6 lit. a)**, menționăm faptul că, în Registrul Comerțului, persoanele fizice autorizate se înregistrează, în timp ce persoanele juridice se înmatriculează.

De asemenea, semnalăm faptul că facilitățile acordate microîntreprinderilor, potrivit prevederilor **art. 5** din inițiativa legislativă, (cu excepția celor prevăzute la **lit. b)** sunt măsuri de natura ajutorului de stat și pot fi acordate numai în baza unor scheme de ajutor de stat.

Menționăm că o schemă de ajutor de stat trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- încadrarea pe un obiectiv din legislația ajutorului de stat;
- bugetul total alocat;
- numărul de beneficiari;
- perioada în care vor fi acordate ajutoarele de stat;
- cheltuielile eligibile;
- mecanismul de monitorizare și control al ajutoarelor de stat.

În consecință, autoritățile publice care ar administra schemele de ajutor de stat prin care ar trebui implementate facilitățile menționate mai sus, cu excepția celor prevăzute la **lit. b)**, ar avea obligația respectării procedurilor în domeniul ajutorului de stat în conformitate cu prevederile *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, cu modificările și completările ulterioare*.

10. Referitor la **art.5 lit. c)** din inițiativa legislativă, prin care se instituie facilitatea de care beneficiază microîntreprinderea aparținând întreprinzătorului conform căreia angajatorul este scutit de la plata contribuțiilor de asigurări sociale datorate potrivit legii, pentru veniturile aferente timpului lucrat de cel

mult patru salariați, angajați pe perioadă nedeterminată, menționăm faptul că propunerea legislativă nu cuprinde precizări referitoare la:

- modul de stabilire a prestațiilor acordate angajaților de sistemele de asigurări sociale (exemplu: indemnizații de asigurări sociale de sănătate și indemnizații de incapacitate temporară de muncă survenită ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale) pentru perioada în care angajatorii beneficiază de scutire de la plata contribuțiilor sociale obligatorii;
- perioada în care angajatorul este scutit de la plata contribuțiilor de asigurări sociale datorate potrivit legii;
- desemnarea persoanelor pentru care angajatorul beneficiază de scutire de la plata contribuțiilor sociale obligatorii;
- condiția menținerii raporturilor de muncă cu persoanele pentru care angajatorul beneficiază de scutire de la plata contribuțiilor sociale obligatorii, pe toată perioada până la momentul pierderii calității de „microîntreprindere aparținând întreprinzătorului”, prin efectul legii, potrivit art. 6, existând riscul concedierii acestor persoane înainte de expirarea perioadei respective;
- condiția menținerii raporturilor de muncă, pe o anumită perioadă și după pierderea calității de „microîntreprindere aparținând întreprinzătorului”, întrucât există riscul concedierii acestor persoane la expirarea perioadei în care angajatorul a beneficiat de scutire de la plata contribuțiilor sociale obligatorii;
- cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea echivalentului în lei al plafonului lunar de 500 euro.

11. Referitor la **art. 5 lit. e)** din inițiativa legislativă, prin care se prevede derularea de către Ministerul Economiei, prin Agenția pentru Implementarea Proiectelor și Programelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii (AIPPIMM), a programului pentru stimularea înființării întreprinderilor de către cetățenii români cu rezidență într-o țară străină, care își restabilesc reședința de teritoriul României, precizăm că potrivit prevederilor *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare*, precum și ale *Hotărârii Guvernului nr. 47/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, cu modificările și completările ulterioare*, AIPPIMM se desființează, atribuțiile fiind preluate de către Departamentul pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Mediu de Afaceri și Turism, organ de specialitate cu personalitate juridică, înființat în cadrul Ministerului Economiei.

Totodată, prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2013 privind Programul de garantare a creditelor pentru întreprinderi mici și mijlocii, cu modificările ulterioare, cu modificările ulterioare*, s-a stabilit un mecanism de

acordare de garanții de stat, prin intermediul Fondul Național de Garantare a Creditelor pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii - S.A. - I.F.N., în procent de maximum 50% din valoarea liniilor de credit contractate de către IMM-uri pentru capitalul de lucru, care poate fi accesat de către orice IMM ce îndeplinește condițiile prevăzute de cadrul legal menționat. Valoarea maximă a unui credit garantat este de 5.000.000 lei/IMM pentru o perioadă de maximum 24 de luni, cu posibilitatea prelungirii cu maximum 12 luni, în scopul rambursării liniei de credit.

12. Referitor la **art. 6** al propunerii legislative, care reglementează situațiile în care societatea cu răspundere limitată își pierde calitatea de microîntreprindere, precizăm faptul că, potrivit art. 4 alin. (1) lit. a) din *Legea nr. 346/2004*, microîntreprinderile sunt acea categorie a IMM-urilor caracterizată printr-un număr de până la 9 salariați și o cifră de afaceri anuală netă sau deținătoare de active totale de până la 2 milioane euro, echivalent în lei.

Prin urmare, considerăm că pierderea acestei calități nu se poate realiza decât în situația în care una dintre aceste condiții nu mai este îndeplinită și nu din alte motive, precum împlinirea a 3 ani de la data înmatriculării.

În condițiile în care intenția de reglementare vizează, în fapt, eliminarea, după un anumit timp, a facilităților fiscale de care beneficiază microîntreprinderile ce fac obiectul inițiativei legislative, acest aspect ar fi trebuit în acest fel precizat la **art. 8** din propunerea legislativă, fără a fi necesară pierderea calității de microîntreprindere.

13. Menționăm că, întrucât atât planificarea bugetară pe termen mediu (SFB 2014-2016 și *Legea nr.355/2013 pentru aprobarea plafoanelor unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar pe anul 2014*), cât și *Legea bugetului de stat pe anul 2014 nr. 356/2014*, precum și *Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2014 nr.340/2014*, au fost adoptate în condițiile legislației specifice în vigoare privind plata taxelor pentru operațiunile de înmatriculare efectuate la oficiile registrului comerțului pentru înregistrarea microîntreprinderilor, plata contribuțiilor de asigurări sociale datorate de angajatori, plata impozitului pe profit etc., modificarea acestora are impact negativ asupra veniturilor bugetare.

În consecință, având în vedere scutirile prevăzute la **art.5 lit. a), lit. c) și lit. d)**, este necesară respectarea prevederilor art. 13 din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, cu modificările și completările ulterioare*, conform cărora în cazurile în care se fac propuneri de acte normative care conduc la diminuarea veniturilor bugetare, se va elabora

fișa financiară potrivit prevederilor art. 15 din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, care trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții:

a) să aibă avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Consiliului fiscal, conform căruia impactul financiar a fost luat în calcul în prognoza veniturilor bugetare și nu afectează țintele bugetare anuale și pe termen mediu;

b) să fie însoțită de propuneri de măsuri de compensare a impactului financiar respectiv, prin majorarea altor venituri bugetare.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului deputat **Valeriu Ștefan ZGONEA**

Președintele Camerei Deputaților